

اسناد بین المللی

قانون فدرال سویس
درباره حقوق بین الملل خصوصی
مصوب ۱۸ دسامبر ۱۹۸۷

مجلس فدرال کنفراسیون سویس
با استناد به صلاحیت فدرال در باب روابط
خارجی ،
با استناد به اصل ۶۴ قانون اساسی
با استناد به گزارش مورخ ۱۰ نوامبر ۱۹۸۲
شورای فدرال ؛
مقرر میدارد :

فصل اول
مقررات عمومی

بخش اول
قلمرو اجرا

ماده ۱

- ١ - درموضوعات بین المللی موارد زیرتابع قانون حاضر می باشد:
- الف - صلاحیت مقامات قضایی یا اداری سویس؛
 - ب - قانون حاکم؛
 - ج - شرایط شناسایی و اجرایی احکام خارجی؛
 - د - ورشکستگی و قرارداد تصفیه؛
 - ه - داوری؛
- ۲ - قراردادهای بین المللی از شمول مقررات این قانون مستثنی می باشد.

بخش دوم

صلاحیت

ماده ۲

یک. صلاحیت عام

جز درمواردی که در این قانون بنحوی دیگر پیش‌بینی شده است، مراجع قضایی یا اداری محل اقامت خوانده در سویس، صالح برای رسیدگی می باشند.

ماده ۳

دو. صلاحیت خاص

چنانچه در قانون حاضر صلاحیت مراجع سویس پیش بینی نشده و دادرسی درخارج نیز غیرممکن و یا بسیار غیرعملی باشد، مراجع قضایی یا اداری سویسی محلی که با موضوع دعوی با اندازه کافی مرتبط میباشند، صلاحیت رسیدگی دارند.

ماده ۴

سه. تنفیذ توقیف مال

چنانچه قانون حاضر هیچ دادگاه دیگری را درسویس پیشبینی نکرده باشد، دعوای تنفیذ توقیف مال متنازع فیه را میتوان دردادگاه محل توقیف اموال در سویس اقامه کرد.

ماده ۵

چهار. انتخاب دادگاه

۱ - در اختلافات مالی موجود یا آتبی ناشی ازیک رابطه حقوقی معین، طرفین میتوانند نسبت به دادگاه صالح توافق کنند. این توافق ممکن است بواسیله نوشته، تلگرام، تلکس، تله فاکس یا هر وسیله ارتباطی دیگری به عمل آید که بتواند به عنوان دلیل استناد قرار

گیرد. انتخاب دادگاه صلاحیتدار، انحصاری است، مگر آنکه خلاف آن شرط شود.

درصورتی که انتخاب دادگاه سبب گردد که یکی از طرفین دعوی بنحو غیر منصفانه ای از حمایت پیش بینی شده در قوانین سویس محروم شود، چنین انتخابی نافذ نیست.

۲ - در موارد ذیل دادگاه منتخب نمیتواند اعلام صلاحیت نماید:

الف - چنانچه اقامتگاه یا محل سکونت یا محل کار یکی از طرفین در کانتون محل استقرار دادگاه واقع باشد، یا

ب - هنگامی که قانون حاضر، قانون سویس را حاکم بر دعوی دانسته باشد.

ماده ۶

پنج . حضور غیرمشروط

در دعاوی مالی، حضور بدون قید و شرط خوانده در دادگاه به محکمه سویسی صلاحیت رسیدگی تفویض می‌کند، مگر اینکه

دادگاه مذکور طبق بند ۳ از ماده ۵ اعلام عدم صلاحیت کرده باشد.

ماده ۷

شش. قرارداد داوری

در صورتی که دریک اختلاف قابل ارجاع به داوری، طرفین یک قرارداد داوری منعقد کرده باشند، دادگاههای سویسی باید اعلام عدم صلاحیت کنند مگر اینکه:

الف - خوانده بدون قید و شرط در جلسه رسیدگی حاضر شده باشد؛

ب - دادگاه بطلان، عدم نفوذ و یا قابل اجرا بودن قرارداد داوری را احرازکند؛ یا اینکه

ج - دیوان داوری به جهاتی که آشکارا قابل انتساب به خوانده است، قابل تشکیل نباشد.

ماده ۸

هفت. دعوای متقابل

دادگاه رسیدگی کننده به دعوای اصلی، صلاحیت دارد دعوای متقابل را در

صورتی که بادعوای اصلی موضوعاً مرتبط باشد، مورد رسیدگی قرار دهد.

ماده ۹

هشت. دعوای مطروح در دادگاه

۱- چنانچه بین همان اصحاب دعوی، دعوای دیگری راجع به همان موضوع در خارج ازکشور مطرح باشد، دادگاه سویسی باید رسیدگی به آن را به حال تعلیق درآورد، مشروط براینکه پیش بینی شود که محکمه خارجی در مدت معقول حکمی قابل شناسایی درسویس صادر میکند.

۲- زمانی دعوای درسویس مطرح تلقی میشود که اولین اقدام لازم برای به جریان انداختن دعوای انجام شده باشد، و برای این منظور طرح رسیدگی سازشی نیزکفایت مینماید.

۳- به محف دریافت حکم خارجی قابل شناسایی در سویس، دادگاه سویسی باید دعوای را رد کند.

ماده ۱۰

نه. افادمات موفت

مراجعة قضائي يا اداري سويس
میتوانند دستورهای موقت صادر نمایند،
حتی اگر صالح به رسیدگی ماهوی نباشد.

ماده ۱۱

د۵. معاضدت قضائي

- ۱- معاضدت قضائي درسويس، به موجب مقررات کانون محل اجري آن، به مورد اجراگذاشته میشود.
- ۲- چنانچه به اجرا گذاشتن يك ادعائي قانوني در خارج چنین اقتضا كند و طرف ذي ربط نيزدليل مهمي در مخالفت ارائه ندهد، به درخواست مراجعت تقاضا كنده اعمال ورعایت آيین دادرسي کشور خارجي نيزامkan پذيراست.
- ۳- درصورت عدم شناسايي تشريفات پيش بيني شده در قانون سويس درخارج ازکشور و در نتيجه غيرقابل اجرا بودن يك ادعائي

مشروع درخارج، مراجع قضائي يا اداري سويس مي توانند مدارك را طبق تشريفات قانوني خارجي تنظيم کنند يا اظهارات خواهان را با قيد قسم بپذيرند.

۱۲ ماده یازده. مهلت

براي مهلتهای قانونی درقبال مقامات قضائي يا اداري سويس توسط شخص درخارج ازکشور، کافي است که اظهاريه او در آخرين روز مهلت به يك نمایندگي دیپلماتيك يا کنسولي سويس و اصل شود.

بخش سوم قانون حاکم

۱۳ ماده یك. دامنه قاعده حل تعارض

هرگاه این قانون به یک قانون خارجی ارجاع دهد، این ارجاع تمام مقررات قابل اجرا به موجب قانون مزبور نسبت به قضیه مطروحه را شامل می‌گردد؛ صرف اینکه قانون خارجی در عداد قواعد حقوق عمومی توصیف شده است، آن را غیرقابل اجرا نمی‌سازد.

۱۴ ماده دو. احالة

- ۱- چنانچه قانون حاکم به قانون سویس یا یک قانون خارجی دیگر احالة دهد، این احالة درصورتی نافذ است که در قانون حاضر پیش‌بینی شده باشد.
- ۲- درمسائل مربوط به احوال شخصیه، احالة قانون خارجی به قانون سویس جایز است.

۱۵ ماده

سه. شرط استثناء

- ۱- چنانچه با عنایت به جمیع جهات آشکارگردد که قضیه مطروحه ارتباط سستی با مقررات تعیین شده توسط این قانون داشته و بالعکس از رابطه محکمتری با قانون دیگر برخوردار است، قانون تعیین شده استثناء اجرا نمیگردد.
- ۲- چنانچه طرفین قبلاً درمورد قانون حاکم توافق کرده باشند، این مقررات قابل اجرا نیست.

۱۶ ماده

چهار. احراز قانون خارجي

- ۱- محتوای قانون خارجي حاکم باید توسط مرجع رسیدگی‌کننده احراز شود. بدین منظور همکاري طرفین نيزقابل تقاضا میباشد. در دعاوي مالي امكان دارد اثبات اين امر به عهده طرفين دعوي گذاشته شود.
- ۲- درصورتي که محتوای قانوني خارجي قابل احراز نباشد، قانون سويس اجرا می شود.

۱۷ ماده

پنج. استثنای نظم عمومی سویس

اجراي مقررات قانون خارجي چنانچه به نتيجه اي مغایر با نظم عمومي سویس منتهي گردد، جايز نيست.

۱۸ ماده

شش. اجراي قوانين آمره سویس

آن بخش از قوانين آمره سویس که به لحاظ طبع خاص خود باید بدون توجه به قانون پيش بياني شده در اين قانون اجرا گردد، كماکان معتبر و لازم الاجرا هستند.

۱۹ ماده

هفت. در نظرگرفتن مقررات آمره قانون خارجي

۱- در صورت اقتضاي منافع م شروع و آشكارا ارجح يكي از طرفين طبق قوانين

سویس، ممکن است مقررات آمره دیگری غیر از آنچه که توسط قانون حاضر تعیین شده، مورد توجه قرار گیرد، مشروط براینکه قضیه مورد نظر با آن قانون ارتباط نزدیکی داشته باشد.

۲- و اینکه آیا چنین مقرراتی باید مورد توجه قرار گیرد، بستگی دارد به هدف مقررات مذبور و نتایج حاصل از آن برای رسیدن به یک تصمیم مناسب از نظر حقوق سویس.

۲۲ ماده

سه. تابعیت

تابعیت شخص حقیقی بر حسب قانون کشوری تعیین می‌شود که تابعیتش مطرح است.

۲۳ ماده

چهار. تعدد تابعیت

- ۱— اگر شخصی علاوه بر تابعیت سویسی تابعیت کشور دیگری را نیز دارا باشد، برای تعیین صلاحیت دادگاه تذکه تابعیت سویسی وی مناطق اعتبار است.
- ۲— اگر شخصی دارای چند تابعیت باشد، قانون لازم الاجرا براساس تابعیت کشوری که آن شخص روابط محکمتری با آن دارد تعیین می شود، مگر اینکه قانون حاضر به نحو دیگری مقرر داشته باشد.
- ۳— اگر شناسایی یک حکم خارجی در سویس به تابعیت شخص خاصی منوط باشد، در نظر گرفتن یکی از تابعیت‌های آن شخص کفایت می‌کند.

۲۴ ماده

پنج . اشخاص بدون تابعیت و پناهندگان

- ۱— شخص وقتی بدون تابعیت محسوب می‌گردد که این عنوان طبق کنوانسیون ۲۸ سپتامبر ۱۹۵۴ نیویورک مربوط به وضع اشخاص بدون تابعیت در مورد او صادق بوده و یا وقتی که روابط او با دولت متبععش به اندازه‌ای سست باشد که به منزله فقدان تابعیت باشد.

۲ - شخص وقتی پناهنده محسوب می‌شود که قانون پناهندگی مورخ ۵ اکتبر ۱۹۷۹ این عنوان را برای او بشناسد.

۳ - درمواردي که قانون حاضرنسبت به اشخاص بی تابعیت و پناهندگان اجرا می‌شود، اقامتگاه آنان درحکم تابعیت خواهد بود.

بخش پنجم شناسایی و اجرا احکام خارجی

۲۵ ماده

یک . شناسایی

۱- قاعده کلی

حکم خارجی درموارد زیر در سویس به رسمیت شناخته می‌شود:

الف - درصورتی که صلاحیت مراجع قضایی را اداری کشور محل صدور حکم، محرز باشد؛

ب - درصورتی که حکم غیرقابل اعتراض ویا نهایی باشد؛ و

ج - درصورتی که هیچ یک از موجبات عدم شناسایی به شرح پیش بینی شده در ماده ۲۷ موجود نباشد.

۲۶ ماده

۲- صلاحیت مراجع خارجی

صلاحیت قضایی مرجع خارجی در موارد زیر محرز تلقی میگردد.

الف - چنانچه صلاحیت مذکور در قانون حاضر پیش بینی شده و یا در صورت سکوت این قانون، قانون خوانده در کشور محل صدور حکم مقیم باشد؛

ب - چنانچه در اختلافات مالی، طرفین به موجب توافق معتبری طبق این قانون، صلاحیت مرجع صدور حکم را پذیرفته باشند.

ج - چنانچه در اختلافات مالی، خوانده بنحو غیر مشروطی دردادرسی شرکت نموده باشد؛

د - چنانچه درمورد دادخواست متقابل، مرجع صادرکننده رأی صلاحیت رسیدگی به دعوای اصلی را داشته و هر دو ادعا موضوعاً با یکدیگر مرتبط باشند.

۲۷ ماده

۳. موجبات عدم شناسایی

- ۱- حکم خارجی در صورت مخالفت آشکاربا نظم عمومی سویس، مورد شناسایی قرار نمی‌گیرد.
- ۲- حکم خارجی همچنین قابل شناسایی نیست، چنانچه یک طرف ثابت نماید که:
 - الف - در ابلاغ اوراق دعوی به او، مقررات قانون اقامتگاه یا محل سکونت رعایت نشده است، مگر اینکه طرف مذکور بنحو غیرمشروطی دردادرسی شرکت نموده باشد؛
 - ب- حکم برخلاف اصول اساسی آئین دادرسی سویس صادرگردیده و بخصوص وی از حق دفاع محروم بوده است؛
 - ج - دعوا ای بین همان اشخاص و درباره همان موضوع قبلًا درسویس مطرح بوده و یا مورد رسیدگی قرارگرفته و یا در کشور ثالثی مورد حکم واقع شده باشد ، مشروط براینکه این حکم واجد شرایط شناسایی بوده باشد.
- ۳- حکم خارجی از هیچ جهت دیگری قابل رسیدگی ماهوی مجدد نیست.

٢٨ ماده

دو. قابلیت اجرا

حکم شناسایی بمحض مواد ۲۵ تا ۲۷ با درخواست ذی نفع قابل اجرا اعلام میگردد.

٢٩ ماده

سه. آیین دادرسی

۱- درخواست شناسایی یا اجرای حکم خارجی باید به مرجع صلاحیتدار کانتونی تسلیم گرددکه درآنجا به حکم مذبور استناد شده است. این درخواست باید منضم به مدارک زیرباشد:

الف - نسخه کامل و مصدق اصل حکم؛
ب - تأییدیه ای مبني براینکه آن حکم ازطريق عادي دیگر قابل اعتراض نبوده و یاقطعی است؛

ج - درصورتی که رأی صادره غیابی باشد، مدرکی دراثبات این که ابلاغها به محکوم عليه طبق مقررات و به موقع انجام گرفته و از فرصت منطقی برای دفاع از خود برخوردار بوده است.

۲- اظهارات طرف معترض به درخواست
باید استماع گردد و او میتواند اسناد
ومدارک خود را ارائه دهد.

۳- چنانچه به حکم خارجی ابتدا به
ساکن استناد گردد، مرجع رسیدگی کننده
خود می تواند درمورد شناسایی تصمیم
بگیرد.

۳۰ ماده

چهار. سازش دردادگاه

مواد ۲۵ تا ۲۹ درمورد سازش‌های انجام
شده در دادگاه نیز اعمال میگردد، به
شرط اینکه درکشور محل مصالحه، سازش به
منزله حکم دادگاه شناخته شود.

۳۱ ماده

پنج . صلاحیت غیرقرارافعی

مواد ۲۵ تا ۲۹، ازباب قیاس نسبت به
شناسایی و اجرای احکام و یا اسناد
صادره از مراجع صالح در امور حسابی قابل
اجرا میباشند.

٣٢ ماده

شش. ثبت در دفتر ثبت احوال

- ۱- حکم و یا سند خارجی مربوط به احوال شخصیه به موجب دستور مرجع محلی ذیربط، در دفاتر سجلی ثبت میگردد.
- ۲- ثبت مذکور منوط است به تحقق شرایط مقرر در مواد ۲۵ تا ۲۷ این قانون.
- ۳- اگر مشخص نباشد که آیا حقوق شکلی طرفین در کشور خارجی صادرکننده حکم به نحو کافی رعایت گردیده است، اظهارات شخص ذی نفع باید قبل از ثبت استماع گردد.

فصل دوم

اشخاص حقیقی

٣٣ ماده

یک. قاعده کلی

- ۱- به استثنای مواردی که در قانون حاضر بگونه ای دیگر پیشبینی شده است، در مسائل مربوط به احوال شخصیه، مراجع قضایی یا اداری سویسي محل اقامات شخص،

صالح به رسیدگی خواهند بود. این مراجعت قانون اقامتگاه را اجرا خواهند کرد.

۲- دعاوی مربوط به تجاوز به حقوق شخصیه، تابع مقررات ناظر بر اعمال غیرقانونی در قانون حاضر میباشند.

(ماده ۱۲۹ به بعد).

۳۴ ماده

دو. اهلیت تمتع

۱- اهلیت تمتع از حقوق مدنی تابع مقررات قانون سویس میباشد.

۲- آغاز و زوال موجودیت حقوقی به موجب قانون حاکم بر رابطه حقوقی است که اهلیت تمتع بر اساس آن تعیین میگردد.

۳۵ ماده

سه. اهلیت استیفا

۱- قاعده کلی

اهلیت استیفای حقوق مدنی تابع قانون اقامتگاه است. تغییر اقامتگاه خللي در اهلیت استیفای مکتبه وارد نمینماید.

٣٦ ماده

۲- امنیت اعمال حقوقی

- ۱- شخصی که با عدم اهلیت استیفا طبق قانون اقامتگاه خود، به انجام عملی حقوقی مبادرت ورزیده است، چنانچه درکشور محل اجرایی عمل حقوقی دارای اهلیت استیفا شناخته شود، نمی تواند به عدم اهلیت خود استناد کند، مشروط براینکه طرف دیگر از عدم اهلیت او اطلاعی نداشته و یا نباید داشته باشد.
- ۲- این قاعده نسبت به اعمال حقوقی مربوط به حقوق خانواده وارث خانواده وارث ویا حقوق عینی دراموال غیرمنقول تسری ندارد.

٣٧ ماده

چهار. نام

قاعده کلی

اسناد بین المللی... ۵۱۷۶

- ١- نام شخص مقیم سویس تابع قانون سویس و نام شخص مقیم خارج تابع مقررات حقوق بین‌الملل خصوصی کشور محل اقامت آن شخص می‌باشد.
- ٢- مع هذا شخص می‌تواند تقاضاً کند که مقررات کشور متبعش حاکم برنام وی باشد.

٣٨ ماده

٢- تغییر نام

- ١- مقامات سویسی محل اقامت متقاضی، صلاحیت رسیدگی به تقاضای تغییرنام را دارند.
- ٢- سویسی های غیرمقیم درسویس، می‌توانند از مرجع صالح در کانتون متبع خود تقاضای تغییر نام نمایند.
- ٣- شرایط و آثار تغییر نام مشمول قانون سویس است

٣٩ ماده

٣- تغییر نام در خارج

تغییر نام درخارج به شرطی درسویس
معتبرخواهد بود که در کشور محل اقامت و
یا کشور متبع متقاضی، به رسمیت شناخته
شده باشد.

٤٠ ماده

٤- ثبت در دفتر احوال شخصیه
ثبت نام خانوادگی در دفتر احوال
شخصیه طبق اصول سویسی حاکم بر اسناد
انجام می پذیرد. (ماده ۳۷)

٤١ ماده

پنج . اعلام ناپدید شدن

۱- صلاحیت و قانون حاکم

۱- برای اعلام ناپدید شدن یک شخص،
دادگاههای سویسی آخرين اقاماتگاه شناخته
شده مفقودالاثر صالح میباشد.
۲- همچنین درموردي که مصالح قانوني
ایجاب نماید، دادگاههای سویسی صلاحیت
اعلام ناپدید شدن را دارند.

شرايط و آثار مفقود الاثر شدن شخص
تابع قانون سويس است.

٤٢ ماده

۲. گواهي غيبت و فوت صادره از خارج
گواهي غيبت يافوتي که بوسيله مراجع
کشور آخرين اقامتكاه شناخته شده يا دولت
متبع شخص مفقود الاثر در خارج صادره شده
باشد، درسويس به رسمي شناخته ميشود.

فصل سوم ازدواج

بخش اول عقد ازدواج

ماده ۴۳

یک. صلاحیت

- ۱- چنانچه عروس یا داماد تابع یا مقیم سویس باشند، صلاحیت انجام ازدواج با مراجع سویسی است.
- ۲- خارجیان غیرمقیم در سویس میتوانند با اجازه مراجع صلاحیتدار درسویس ازدواج کنند، به شرط آنکه ازدواج آنها در کشورهای محل اقامت یا متبع زوجین معتبر شناخته شود.
- ۳- تنها به دلیل اینکه طلاق صادره یا رسمیت یافته درسویس درکشور خارجی معتبر شناخته نمیشود، نباید از صدور مجوز ازدواج خودداری شود.

ماده ۴۴

دو. قانون حاکم

اسناد بین المللی... ۵۲۱۶

- ۱- شرایط لازم ماهوی برای انجام ازدواج درسویس، توسط قانون سویس تعیین میگردد.
- ۲- درصورت عدم ایفای شرایط پیش بینی شده در قانون سویس، انجام ازدواج بین خارجیان درصورتی امکان دارد که شرایط مقرر در قانون کشور متبع یکی از نامزدها تحقق یافته باشد.
- ۳- تشریفات ازدواج درسویس تابع قانون سویس است.

۴۵ ماده

سه. ازدواج انجام شده درخارج

- ۱- ازدواجی که صحیحاً دریگ کشور خارجی انجام شده باشد، درسویس به رسمیت شناخته میشود.
- ۲- درصورتی که عروس و یا داماد سویسی و یا مقیم سویس باشند، ازدواج آنها در خارج ازکشور به شرط آنکه با قصد آشکار برای فرار از جهات بطلان پیش بینی شده درقانون سویس انجام نشده باشد، درسویس معتبر شناخته میشود.

بخش دوم آثار کلی ازدواج

ماده ۴۶

یک. صلاحیت

۱. قاعده کلی

رسیدگی به دعاوی یاقرارهای مربوط به حقوق و وظایف زناشویی در صلاحیت مراجع قضایی و یا اداری سویسی محل اقامت یکی از زوجین و در صورت نداشتن اقامتگاه، محل سکونت معمولی یکی از آنها است.

ماده ۴۷

۲. صلاحیت مراجع کشورمتبع

چنانچه هیچ یک از زوجین، اقامتگاه یا محل سکونت معمولی درسویس نداشته ولی یکی از آنان سویسی باشد، رسیدگی به دعاوی و یا یاقرارهای مربوط به حقوق و تکالیف زناشویی درصلاحیت مراجع قضایی یا اداری کشورمتبع او است، مشروط براینکه اقامه دعوی نزد مرجع محل اقامت

یا سکونت معمولی یکی از زوجین غیرممکن
ویا بسیار غیرعملی باشد.

ماده ۴۸

دو. قانون حاکم

۱. قاعده کلی

- ۱- حقوق و وظایف زناشویی تابع قانون کشور اقامتگاه زوجین است.
- ۲- اگر زوجین مقیم کشور واحدی نباشند، حقوق و وظایف زناشویی تابع مقررات کشور اقامتگاهی است که بیشترین ارتباط را با موضوع دارد.
- ۳- در موادی که طبق ماده ۴۷ مراجع قضایی یا اداری سویسی متبع زوجین صلاحیت رسیدگی داشته باشند، این مراجع قانون سویس را اعمال خواهند نمود.

۴۹ ماده

۲- تأمین معاش و نفقه

تعهدات بین زوجین در مورد تأمین معاش تابع مقررات کنوانسیون دوم اکتبر ۱۹۷۳

لاهه درباره قانون حاکم برتع هدات نفقه
می باشد.

٥٠ ماده

سه . احکام و یا قرارهای خارجی

احکام و یا قرارهای مربوط به حقوق و
وظایف زناشویی که درکشور اقامتگاه یا
 محل سکونت معمولی یکی از زوجین صادر
 شده باشند، درسویس به رسمیت شناخته
 می شود.

بخش سوم نظام اموال زناشویی

٥١ ماده

یک . صلاحیت

رسیدگی به دعاوی یا اقدامات قانونی
 مربوط به اموال زناشویی درصلاحیت مراجع
 زیر است:

الف - برای تقسیم اموال زناشویی
 درصورت مرگ یکی از زوجین، مراجع قضایی

یا اداری سویس که صلاحیت تقسیم ترکه را
دارند (مواد ۸۶ تا ۸۹) :

ب - برای تقسیم اموال زناشویی
متعاقب انحلال قضایی علقه زوجیت یا
جدایی زن و شوهر، دادگاههای سویسی ذی
صلاح در این موارد (مواد ۶۴، ۶۳، ۶۰،
۵۹).

ج - در سایر موارد، مراجع قضایی
یا اداری سویس که صلاحیت تصمیم گیری
درباره دعاوی و یا قرارهای مربوط به
آثار ازدواج را دارند (مواد ۴۷ و ۴۶).

۵۲ ماده

دو. قانون حاکم

۱- انتخاب قانون

۱- الف. کلی

۱- اموال زناشویی تابع قانون
منتخب زوجین است.

۲- زوجین می توانند از بین قانون
کشوری که هردو در آن مقیم هستند و یا
بعد از ازدواج در آنجا مقیم خواهند شد و
یا قانون تنها یکی از کشورهای متبوع
خود، قانون حاکم را انتخاب نمایند. بندها

دوم ماده ۲۳ دراین مورد لازم الاجرا نیست.

ماده ۵۳

ب. روش

۱- انتخاب قانون ، باید کتاباً انجام پذیرد ویا اینکه از شرایط قرارداد اموال زناشویی آشکارا مستفاد گردد. علاوه براین انتخاب مزبور تابع قانون منتخب است.

۲- انتخاب قانون در هر زمان امکان پذیر و قابل تغییر است. این انتخاب اگر بعد از عقد ازدواج صورت پذیرد، عطف به مسابق شده و از زمان ازدواج مؤثر می گردد ، مگراینکه به گونه ای دیگر توافق شده باشد.

قانون منتخب مدام که زوجین آن را تغییر نداده یا از انتخاب خود عدول ننموده اند، لازم الاجرا میباشد.

ماده ۵۴

۲- عدم انتخاب قانون

الف . قاعده کلي

۱— درصورت سکونت زوجین درمورد انتخاب قانون ، اموال زنا شویی تابع مقررات زیر است.

الف. قانون کشوری که زوجین همزمان در آنجا مقیم بوده اند، و درصورت فقدان اقامتگاه مشترک؛

ب. قانون کشور آخرین اقامتگاه زوجین بطور همزمان.

۲— چنانچه زوجین هیچگاه همزمان درکشوری مقیم نبوده باشند، قانون کشور متبع مشترک آنها لازم الاجرا خواهد بود.

۳— درصورتی که زوجین هیچگاه همزمان مقیم یک کشور نبوده و تابعیت مشترک نیز نداشته باشند، مقررات سویس راجع به تفکیک اموال، حاکم خواهد بود.

۵۵ ماده

ب. تغییرپذیر بودن و عطف به مسبق شدن قانون
هنگام تغییر اقامتگاه

- ۱ - درصورت انتقال اقامتگاه زوجین ازکشوری به کشور دیگر، قانون اقامتگاه جدید با عطف به مسابق شدن، از زمان ازدواج مجری خواهد بود. البته زوجین می توانند کتاباً درباره عطف بمسابق نشدن این قانون توافق کنند.
- ۲ - درصورتی که زوجین کتاباً برای اجرای قانون قبلی توافق نمایند و یا یک قرارداد اموال زناشویی با یکدیگر تنظیم کرده باشند، تغییر اقامتگاه تأثیری بر قانون حاکم نخواهد داشت.

۵۶ ماده

- ۳ - شکل قرارداد مربوط به اموال زناشویی قرارداد اموال زناشویی از لحاظ معتبر است به شرط آنکه در تنظیم آن، قانون حاکم براین قرارداد یا قانون محل انعقاد آن رعایت شده باشد.

۵۷ ماده

- ۴ - رابطه حقوقی با اشخاص ثالث

- ۱— آثار نظام اموال زناشویی
برابطه حقوقی بین یکی از زوجین و شخص
ثالث، تابع قانون کشور اقامتگاه همسر
هنگام ایجاد رابطه حقوقی است.
- ۲— مع هذا اگر شخص ثالث در زمان
ایجاد رابطه حقوقی از قانون حاکم
برنظام اموال زناشویی مطلع بوده و یا
باید مطلع باشد، در این صورت قانون
مذبور حاکم خواهد بود.

۵۸ ماده

سه. احکام خارجی

- ۱- احکام خارجی مربوط به حقوق
اموال زناشویی، در موارد زیر در سویس
به رسمیت شناخته می‌شوند:
- الف - اگر در کشور محل اقامت
همسری که خوانده است صادر گردیده یا به
رسمیت شناخته شده باشد؛
- ب - هنگامی که آن تصمیمات درکشور
 محل اقامت خواهان اتخاذ گردیده یا به
رسمیت شناخته شده باشد و همسری که
خوانده است مقیم سویس نباشد؛

ج - اگر درکشوری صادر گردیده یا به رسمیت شناخته شده که مقرر اتش به موجب قانون حاضر، حاکم بر رژیم زناشویی است؛

د - اگر موضوع آنها اموال غیر منقول بوده و در کشور محل وقوع آن اموال صادر گردیده یا به رسمیت شناخته شده باشد.

- ۲- شناسایی احکام خارجی مربوط به اموال زناشویی که درخصوص اقدامات حمایتی از پیوند زناشویی یا به دنبال فوت، اعلان بطلان ازدواج، طلاق یا جدایی موقت صادر می‌گردند، تابع مقررات این قانون راجع به ازدواج، طلاق یا ارث خواهد بود (مواد ۹۶، ۶۵، ۵۰).

بخش چهارم طلاق و جدایی

۵۹ ماده
یک . صلاحیت

۱- قاعده کلی

رسیدگی به دادخواست طلاق یا جدایی زن و شوهر در صلاحیت مراجع زیراست:

الف - دادگاهای سویسی محل اقامت همسری که خوانده است.

ب - دادگاهای سویسی محل اقامت همسری که خواهان است، به شرط آنکه وی سویسی و یا ازیک سال پیش درسویس ساکن باشد.

۶۰ ماده

۲- صلاحیت دادگاه کشور متبع

چنانچه زوجین مقیم سویس نبوده ولی یکی از آنها سویسی باشد، صلاحیت رسیدگی به دادخواست طلاق یا جدایی وقت، به شرط آنکه طرح دعوی در اقامتگاه یکی از زوجین غیرممکن و یا فوق العاده غیرعملی باشد، با دادگاه کشورمتبع خواهد بود.

۶۱ ماده

دو. قانون حاکم

۱ - طلاق وجودایی تابع مقررات قانون سویسی است.

۲ - اگر زوجین دارای تابعیت خارجی واحدی بوده و فقط یکی از آنها مقیم سویس باشد، قانون ملی متبع آنها لازم الاجرا خواهد بود.

۳ - چنانچه قانون ملی متبع زوجین به هیچ وجه اجازه طلاق ندهد و یا برای آن شرایط بسیار سختی مقرر کرده باشد، در صورتی که یکی از زوجین هم سویسی باشد و یا از دو سال پیش ساکن سویس شده باشد، قانون سویس لازم الاجرا خواهد بود.

۴ - دادگاهای سویسی متبع طرفین که به موجب ماده ۶۰ صلاحیت رسیدگی دارند، قانون سویس را اجرا خواهند کرد.

۶۲ ماده

سه. اقدامات موقت

۱ - دادگاه سویسی رسیدگی کننده به دادخواست طلاق یا جدایی موقت می‌تواند دستور به اقدامات موقت صادر کند، مگر اینکه عدم صلاحیت دادگاه در رسیدگی

به دعواي مطروحه آشكارا محرز بوده ويا
قطعی شده باشد.

۲- اقدامات مؤقت تابع مقررات قانون
سويس خواهد بود.

۳- مقررات قانون حاضر در موارد
تأمين زندگي و نفقة زوجين (ماده ۴۹)
، آثارنسبت (مواد ۸۲ و ۸۳) و حمايت از
صغر (ماده ۸۵) کماکان معتبر و نافذ
خواهد بود.

ماده ۶۲

چهار. آثار تبعي

۱- دادگاههای سویسی صالح برای
رسیدگی به دعاوی طلاق و جدایی برای
اتخاذ تصمیم درباره آثار تبعی دعاوی
مذکور نیز صلاحیت دارند.

۲- آثار تبعی طلاق یا جدایی، تابع
مقررات حاکم برطلاق میباشد. مقررات
قانون حاضر در موارد نام (مواد ۳۷ الی
۴۰) تعهدات نفقة زوجين (ماده ۴۹)،
اموال زناشویی (مواد ۵۲ الی ۵۷) آثار
نسب (مواد ۸۲ و ۸۳) و حمايت صغار (ماده
۸۵) کماکان مافذ خواهد بود.

ماده ۶۵

شش. احکام خارجی

- ۱- احکام خارجی طلاق یا جدایی موقت، درصورتی که درکشور محل اقامت یا سکونت دائمی یا کشور متبع یکی از زوجین صادرگردیده یا به رسمیت شناخته شده باشد ، درسویس معتبرخواهند بود .
- ۲- مع هذا چنانچه حکم درکشوری صادرگردد که هیچ یک از زوجین تابعیت آن را نداشته و یا فقط همسري که خواهان است تابعیت آن را داشته باشد، در سویس به رسمیت شناخته نخواهد شد ، مگر اینکه :
 - الف- هنگام تسلیم دادخواست، حداقل یکی از زوجین مقیم یا ساکن آن کشور باشد و همسري که خوانده است، مقیم سویس نباشد؛
 - ب- همسري که خوانده است، بدون هیچ قید و شرطی درجلسه دادگاه خارجی شرکت نموده باشد؛
 - ج - همسري که خوانده است صریحاً به شناسایی رأی درسویس رضایت داده باشد.

فصل چهارم

نسب

بخش اول

فرزندی نسبی

۶۶ ماده

یک. صلاحیت

۱- قاعدة کلی

دادگاههای سویسی محل سکونت طفل یا اقامت یکی ازوالدین، صلاحیت رسیدگی به دادخواست مربوط به اثبات یا انکار نسب را دارند.

۶۷ ماده

۲- صلاحیت دادگاه کشور متبع

چنانچه هیچ یک ازوالدین مقیم سویس و طفل نیز ساکن آن کشور نباشد، دادگاههای سویسی متبع هریک از والدین، صلاحیت رسیدگی به دادخواست اثبات یا انکار نسب را دارند، مشروط براینکه طرح دعوی در اقامتگاه یکی از والدین یا محل سکونت طفل ممکن و یا فوق العاده غیرعملی باشد.

٦٨ ماده

دو. قانون قابل اجرا

۱- قاعده کلي

۱- ايجاد ، اثبات و انكار نسب تابع
قانون محل سکونت معمولي طفل مي باشد .
۲- مع هذا ، اگر هيچ يك از والدين ،
مقيم کشوري که طفل در آنجا سکونت دارد ،
نباشد ولی والدين طفل تابعيت کشور
واحدی را داشته باشند ، قانون متبع
مشترك آنها اجرا خواهد شد .

٦٩ ماده

سه . احکام خارجي

احکام خارجي مربوط به اعلام يا
انکار نسب ، چنانچه درکشور محل سکونت
معمولي يا کشور متبع طفل ويا درکشور
محل اقامت يا متبع والدين صادر شده
باشند ، درسويس به رسميته شناخته مي
شوند .

**بخش دوم
اقرار به نسب**

۷۱ ماده

یک. صلاحیت

- ۱- مراجع سویسی محل تولد یا سکونت معمولی طفل، و نیز مراجع اقامتگاه یا متبع والدین، برای ثبت اظهاریه حاوی اقرار به نسب صلاحیت دارند.
- ۲- چنانچه اقرار به نسب در جریان یک دادرسی قضایی مطرح شود، که در آن موضوع نسب واجد ارزش حقوقی است، قاضی رسیدگی کننده به دعوی میتواند اظهاریه نسب را نیز ثبت کند.
- ۳- دادگاههای صالح برای رسیدگی به دادخواست اثبات یا انکار نسب صلاحیت

رسیدگی به اعتراض عليه اقرار به نسب را نیز دارند. (مواد ۶۶ و ۶۷).

ماده ۷۲

دو. قانون حاکم

۱- اقرار به نسب زمانی درسویس معتبر است که طبق قانون کشور محل سکونت یا کشور متبع طفل یا قانون اقامتگاه یا متبع والدین، انجام شده باشد. دراین مورد تاریخ اقرار تعیین کننده است.

۲- اقرار به نسب ازلحاط شکلی تابع مقررات قانون سویس است.

۳- اعتراض به اقرار به نسب تابع مقررات قانون سویس است.

ماده ۷۳

سه. اقرار به نسب و اعتراض به آن در خارج

۱- چنانچه اقرار به نسب یک طفل درکشور محل سکونت یا متبع طفل یا درکشور محل اقامت یا متبع والدین

معتبر باشد، درسویس به رسمیت شناخته می شود.

۲- احکام صادره دریکی ازکشورهای مذکور دربند اول ناظر به اعتراض به اقرار به نسب، درسویس به رسمیت شناخته می شوند.

۷۴ ماده

چهار. مشروعيت بخشیدن به طفل

ماده ۷۳ از باب قیاس درمورد مشروعيت بخشیدن به طفل درخارج از کشور، اجرا می شود.

بخش سوم
فرزند خواندگی

٧٥ ماده

يك. صلاحیت

۱- قاعده کلي

- ۱- صلاحیت اعطای فرزند خواندگی با مراجع قضایی یا اداری سویسی محل اقامت شخص یا زوجین فرزند خواه است.
- ۲- دادگاههای صالح برای رسیدگی به دادخواست اثبات یا انکار نسب صلاحیت رسیدگی به اعتراض به فرزند خواندگی را نیز دارند. (مواد ۶۶ و ۶۷).

٧٦ ماده

۲- صلاحیت دادگاه متبع

درصورتی که شخص یا زوجین فرزند خواه، مقیم سویس نباشد ولی یکی از آنها سویسی باشد، مراجع قضایی یا اداری کشور اصلی، صالح جهت اعطای فرزند خواندگی خواهند بود، بشرط آنکه این امر در محل اقامت زوجین غیرممکن و یا فوق العاده غیرعملی باشد.

۷۷ ماده

دو. قانون حاکم

- ۱- شرایط لازم برای فرزند خواندگی در سویس تابع قانون سویس است.
- ۲- هرگاه معلوم باشد که فرزند خواندگی درکشور اقامتگاه یا متبوع شخص یا زوجین فرزند خواه به رسمیت شناخته نمیشود و از این ناحیه زیان جدی متوجه طفل خواهد شد، مراجع شرایط پیش بینی شده درقانون کشور مذبور را نیز در نظر خواهند گرفت. مع هذا، اگر همچنان شناسایی فرزند خواندگی درکشور مذکور تضمین نباشد، فرزند خواندگی اعلام گردد.
- ۳- رسیدگی به اعتراض به فرزند خواندگی اعطا شده در سویس، طبق قانون سویس انجام می شود. فرزند خواندگی اعطا شده در خارج فقط درصورتی در سویس قابل اعتراض است که مبنا وجهت اعتراض درقوانین سویس نیز پیش بینی شده باشد.

٧٨ ماده

سه. فرزند خواندگی و نهادهای مشابه در خارج

۱- درصورتی که فرزند خواندگی درکشور محل اقامت ویا متبوع شخص یا زوجین فرزند خواه اعطای شده باشد، درسویس به رسمیت شناخته میشود.

۲- فرزند خواندگی یا نهادهای مشابه با آن در خارج که آثاری کاملاً متفاوت با رابطه نسبی براساس حقوق سویس دارند، فقط در حدود آثاری که در کشور محل اعطای برای آنها شناخته شده است، در سویس به رسمیت شناخته میشوند.

بخش چهارم آثار نسب

٧٩ ماده

یك. صلاحیت

۱- قاعده کلی

۱- دادگاههای سویسی محل سکونت معمولی طفل یا اقامتگاه و درصورت فقدان

اقامتگاه، دادگاههای محل سکونت معمولی پدر و یا مادری که خوانده است، صلاحیت رسیدگی به دعاوی مربوط به رابطه نسبی طفل و والدین، بخصوص حضانت طفل را دارا هستند.

-۲- مقررات قانون حاضر در مورد نام (مواد ۳۳ و ۳۷ الی ۴۰) حمایت از صغار (مواد ۸۵) وارث (مواد ۸۶ الی ۸۹) کماکان معتبر ونافذ می باشند.

ماده ۸۰

۲- صلاحیت دادگاه کشور

چنانچه نه طفل و نه والدینی که خوانده هستند، اقامتگاه یا محل سکونت معمولی در سویس نداشته ولی یکی از آنها سویس باشد، دادگاههای کشور متبع (سویس) صالح به رسیدگی می باشند.

ماده ۸۱

۳- ادعاهای شخص ثالث

دادگاههای سویسی صالح به شرح پیش
بینی شده در مواد ۷۹ و ۸۰، در موارد زیر
نیز صلاحیت رسیدگی دارند:

الف- مطالبات مراجع پرداخت کننده
مساعد برای نگهداری طفل.

ب- مطالبات مادر جهت برقراری حق
حضانت طفل و باز پرداخت هزینه‌های
زایمان.

۸۲ ماده

دو. قانون حاکم

۱- قاعده کلی

- ۱- قانون حاکم بروابط والدین و طفل، قانون محل سکونت معمولی طفل است.
- ۲- مع هذا اگر هیچیک از والدین، مقیم کشور محل سکونت طفل نبوده ولی طفل و والدین او دارای تابعیت واحدی باشند، قانون دولت متبوع آنها لازم الاجرا خواهد بود.
- ۳- مقررات قانون حاضر در مورد نام (مواد ۳۳ و ۳۷ الی ۴۰، حمایت از صغار (ماده ۸۵) و ارث (مواد ۹۰ الی ۹۵) کماکان معتبر و نافذ هستند.

٨٣ ماده

۲- تکلیف نفقه

۱- تکلیف انفاق بین والدین و طفل
تابع مقررات کنوانسیون دوم اکتبر ۱۹۷۳
لاهه راجع به قانون حاکم در مورد نفقه
است.

۲- در مواردی که حقوق مادر برای
دربار نفقه و جبران هزینه‌های زایمان،
در کنوانسیون یاد شده تصریح نشده باشد
، مقررات کنوانسیون مزبور از طریق قیاس
قابل اجرا خواهد بود.

٨٤ ماده

سه. احکام خارجی

۱- احکام خارجی راجع به روابط طفل
و والدین چنانچه در کشور محل سکونت
معمولی طفل یا درکشور محل اقامت یا محل
سکونت معمولی پدر یا مادری که خوانده
است، صادر شده باشند، درسویس به رسمیت
شناخته می شوند.

۲- مقررات قانون حاضر در مورد نام
(ماده ۳۹) ، حمایت از صغار (ماده ۸۵) و ارث (ماده ۹۶) کماکان معتبر و
نافذ می باشند.

فصل پنجم

قیومت و سایر تدابیر حمایتی

ماده ۸۶

یک. صلاحیت

۱- قاعده کلی

۱- مراجع قضایی یا اداری سویسی آخرين اقامتگاه متوفی، برای رسیدگی به امور ماترك و دعاوی مربوط به ارث صلاحیت دارد.

۲- صلاحیت قضایی کشوری که مدعی صلاحیت انحصاری نسبت به مال غیر منقول واقع در خاک خود می باشد، از این قاعده مستثنی است.

ماده ۸۷

۲- صلاحیت دادگاه کشور متبع

۱- صلاحیت تصفیه ترکه بک سویسی که به هنگام فوت ، مقیم خارج بوده است، درحدی که مراجع خارجی به آن رسیدگی نمینمایند ، با مقامات قضایی یا اداری کشور اصلی وی (سویس) میباشد.

۲- چنانچه متوفای سویسی که آخرین اقامتگاهش درخارج از سویس بوده ، ضمن وصیت نامه یا قرارداد مربوط به ارث ، به ارث ماترك خود در سویس یا همه ترکه خود را تابع صلاحیت سویس قرار داده باشد ، مراجع سویسی همیشه صالح به رسیدگی خواهند بود. مقررات بند دوم ماده ۸۶ از این قاعده مستثنی می باشد.

ماده ۸۸

۳- دادگاه محل وقوع مال

۱- چنانچه از متوفای خارجی که هنگام فوت مقیم خارج بوده مالی درسویس به جای مانده باشد ، مراجع قضایی یا اداری

سویسی محل وقوع مال صلاحیت دارند به ماترک واقع در سویس که مقامات خارجی نسبت به آن اقدامی ننموده اند، رسیدگی کنند.

- ۲- چنانچه اموال متوفی در مکانهای مختلف واقع باشد، اولین مرجع قضایی یا اداری سویسی که مشغول رسیدگی شده است، صلاحیت رسیدگی به موارد دیگر را خواهد داشت.

۸۹ ماده

۴- اقدامات حفاظتی

اگر آخرین اقامتگاه متوفی در خارج بوده و اموالی در سویس از خود به جای گذاشته باشد، مقامات سویسی محل وقوع مال اقدامات لازم را جهت تأمین و حفاظت از آنها به عمل میآورند.

۹۰ ماده

دو. قانون حاکم

۱- آخرین اقامتگاه درسویس

۱- ماترك شخصي که آخرین اقامتگاه وي درسويس بوده است، تابع قانون سويس مي باشد.

۲- مع هذا يك خارجي ميتواند طبق وصيت نامه يا قرارداد مربوط به ارث ماترك خود را مشمول مقررات يکي از کشورهای متبع خود نماید. چنانچه به هنگام فوت، دیگرتابعیت آن کشور را نداشته و يا به تابعیت دولت سويس درآمده باشد، اين انتخاب کان لم يکن خواهد بود.

۹۱ ماده

دو. قانون حاکم

۲- آخرین اقامتگاه درخارج

۱- ماترك شخصي که آخرین اقامتگاه وي در خارج بوده است، تابع قانوني خواهد بود که طبق قواعد حقوق بين الملل خصوصي کشور محل اقامت م توفي تعين مي شود.

۲- در مواردي که به موجب ماده ۸۷ ، مراجع قضائي يا اداري سويس صلاحيت رسيدگي دارند، ارثيه متوفاي سويسی که

آخرین اقامتگاه وی درخارج از سویس بوده است، تابع قانون سویس می باشد، مگر اینکه شخص طبق وصیت نامه ویا قرارداد مربوط به ارث، صریحاً قانون آخرین اقامتگاه خود را حاکم قرار داده باشد.

۹۲ ماده

۳- قلمرو قانون مربوط به ارث و تقسیم ترکه قانون حاکم بر ارث معین میکند که چه اموالی جزء ترکه هستند، چه کس یا کسانی نسبت به آن ذی حق میباشند و تا چه حدی، چه کس یا کسانی و به چه میزان پاسخگوی دیون مربوط به ترکه هستند، طرق و وسائل استیفاء حقوق ارثیه کدامند و شرایط آن چیست.

اقدامات و تدابیر مذکور تابع محل وقوع مرجع صلاحیتدار میباشد. قانون مذبور بالاخص حاکم است بر اقدامات حفاظتی و تصفیه ترکه و از جمله اجرای وصیتنامه.

۹۳ ماده

۴ - شکل

- ۱ - وصیت نامه ها از لحاظ شکلی تابع کنوانسیون پنجم اکتبر ۱۹۶۱ لاهه راجع به قانون حاکم بر شکل وصیت نامه میباشد.
- ۲ - این کنوانسیون از طریق قیاس درمورد شکل سایر اسناد انتقال اموال بواسطه فوت نیز قابل اجرا می باشد.

۹۴ ماده

۵ - اهلیت برای انتقال از طریق وصیت یک شخص وقتی میتواند نسبت به انتقال اموال خود از طریق وصیت، اقدام نماید، که بمحض قانون کشور محل اقامت یا محل سکونت معمولی یا طبق قانون یکی از کشورهای متبع خود، اهلیت آن را داشته باشد.

۹۵ ماده

۶ - قراردادهای مربوط به ارث و انتقالات متقابل ناشی از فوت

۱- قرارداد مربوط به ارث تابع قانون کشور اقامتگاه متوفی در زمان انعقاد آن است.

۲- هرگاه متوفی در این قرارداد، تمام ترکه خود را تابع قانون کشور متبوع خود نموده باشد، این قانون به جای قانون اقامتگاه متوفی اجرا خواهد شد.

۳- وصیت به نفع یکدیگر باید منطبق باشد با قانون اقامتگاه هریک از انتقال دهندگان یا با قانون کشوری که تابعیت آن را مشترکاً برگزیده است.

۴- مقررات قانون حاضر در مورد شکل و اهلیت انتقال، کماکان معتبر و نافذ میباشند. (مواد ۹۳ و ۹۴)

۹۶ ماده

سه. احکام، تدابیر، اسناد و حقوق خارجی

۱- احکام، تدابیر و اسناد مربوط به ترکه و نیز حقوق ناشی از رسیدگی قضایی به اعتبار مصیتنامه در خارج در موارد زیر در سویس به رسمیت شناخته میشوند:

الف - چنانچه درکشور آخرين اقامتگاه متوفي و يا کشوري که قانون آن را انتخاب کرده است، صادر، اتخاذ و يا تسجيل و ثبیت شوند و يا در يکي از اين کشورها به رسميت شناخته شده باشند؛

ب - چنانچه موضوع آنها اموال غيرمنقول بوده و در کشور محل وقوع آن اموال صادر، اتخاذ و يا تسجيل و ثبیت شده و يا به رسميت شناخته شده باشند.

۲- چنانچه کشوري مدعی صلاحیت انحصاری نسبت به اموال غيرمنقول متوفي واقع در سرزمین خود گردد، فقط احکام، اقدامات و يا اسناد صادره درآن کشور به رسميت شناخته ميشوند.

۳- تدابير حفاظتي متخذه درکشور محل وقوع اموال متوفي، در سويس معتبر شناخته ميشوند.